Partea introductivă.
Dosarul nr. 1-221/25 /1-25091232-32-1-27062025/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

06 noiembrie 2026 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Carolina Tinta, Parascovia Nița

Cu participarea:
Procurorului Inga Boișteanu
Avocatului Eugeniu Nichifor

a examinat în şedinţă de judecată publică, prin intermediul videoconferinței, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

Pascari Alexei *****, născut la *****, cod personal *****, originar și domiciliat în s. *****, r. Hîncești, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat, în această cauză în stare de reținere sau arest nu a fost;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 313 Cod penal al Republicii Moldova.
Termenul de examinare a cauzei: 27 iunie 2025 până la 06 noiembrie 2026.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată.

a c o n s t a t a t:

În fapt.

1. **Pascari Alexei *****,** la 01.02.2024, în intervalul de timp cuprins între orele 10:58-11:15, în timp ce se afla în incinta Inspectoratului de Poliție Hîncești, situat în mun. Hîncești, str. Comisarul Mihai Moraru 93, unde a fost citat legal pentru a fi audiat în calitate de martor în cadrul cauzei penale nr. 2024200026, fiind preîntâmpinat conform art. 313 Cod penal despre răspunderea penală pe care o poartă pentru refuzul de a da declarații, conștientizând caracterul prejudiciabil a faptei sale, intenționat și neîntemeiat a refuza să facă declarații referitor la circumstanțele ce-i sunt cunoscute în legătură cu cazul investigat, consemnând personal că: ,,la întrebările adresate de către organul de urmărire penală referitor la persoanele cu care mă aflam la data menționată mai sus, adică 7 spre 8 decembrie 2023, mă refuz de a le da nume. Referitor la circumstanțele cazului mă refuz de a face careva declarații", prin ce a încălcat cerințele art. 90 alin. (7) pct.2), (8), (10) din Codul de procedură penală.

2. Astfel acțiunile lui Pascari Alexei ***** de către organul de urmărire penale au fost încadrate în baza art. 313 Cod penal pe semnele: refuzul martorului de a face declarații în cadrul procesului penal.

Privind procedura.

3. În ședințele de judecată din 28.07.2026, inculpatul Pascari Alexei *****, fiind prezent în ședința de judecată prin intermediul videoconferinței, a menționat că recunoaște faptele descrise în rechizitoriu și că va întocmi o cerere cu scris autentic în acest sens.

4. În ședința de judecată, instanța a anunțat participanții la proces că prin poșta electronică, în sediul instanței a parvenit cererea lui Pascari Alexei ***** de examinare a cauzei în procedură simplificată.

5. În continuare, reieșind din prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, instanța de trei ori a întrebat inculpatul dacă solicită de a fi administrate probe noi, la care inculpatul a răspuns afirmativ că dorește să prezinte și alte probe pe acest dosar.

6. Astfel, dat fiind faptul că inculpatul nu a acceptat ca examinarea cauzei penale să continue doar în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța a respins cererea de examinare a cauzei penale în procedură simplificată.

7. Prin urmare, reieșind din art. 351-353 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă publică, prin intermediul videoconferinței cu participarea acuzatorului de stat, Inga Boișteanu, a inculpatului, Pascari Alexei ***** și a apărătorului acestuia, Eugeniu Nichifor, cu asistența căruia inculpatul a fost de acord, procedură care a fost acceptată de toţi participanţii la proces.

Argumentele inculpatului.

8. În ședința de judecată, inculpatul a menționat că în anul 2024 a fost citat telefonic de către un angajat al poliției pentru a se prezenta, a fi audiat în calitate de martor într-o cauza penală. A solicitat să îi fie asigurat un avocat garantat de stat însă, angajatul poliției i-a refuzat această solicitare din motiv că legea nu prevede asigurarea de către stat a unui avocat garantat de stat. Menționează că i s-au adresat întrebări cu privire la persoanele pe care le-ar fi întâlnit, însă acesta a comunicat că nu dorește să scrie nimic în calitate de martor și că nu dorește să dea declarații false. Atunci i s-a spus să scrie pe foaie că refuză să dea declarații şi să semneze, acesta a scris, însă a menționat că nu a fost preîntâmpinat că pentru refuz va fi tras la răspundere penală. Ulterior, a menționat că peste un an, fiind în Penitenciarul nr.13 Chișinău, s-a prezentat acuzatorul de stat și avocatul care i-au comunicat că urmează să fie tras la răspundere penală, pentru refuz să de-a declarații în calitate de martor.

Poziția participanților la proces.

9. În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea vinovăției lui Pascari Alexei ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 313 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale.

10. Apărătorul, Eugeniu Nichifor, în ședința de judecată a solicitat achitarea inculpatului menționând că acesta nu se consideră vinovat de comiterea faptei imputate.

11. În ședința de judecată inculpatul a solicitat participarea cu escortarea fizică a sa.

12. În conformitate cu art. 367 alin. (1[1]) Cod de procedură penală, la cererea inculpatului aflat în detenţie sau din oficiu, instanţa poate dispune, printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată odată cu sentinţa, audierea acestuia prin intermediul videoconferinţei. Audierea inculpatului aflat în detenţie prin intermediul videoconferinţei are loc la sediul instituţiei penitenciare care dispune de mijloace tehnice corespunzătoare şi care verifică identitatea

inculpatului. Participarea apărătorului la audierea prin intermediul videoconferinţei este obligatorie. Suportul informaţional care conţine înregistrarea se anexează la procesul-verbal.

13. În acest sens, cerere inculpatului a fost respinsă de către instanță în vederea evitării cheltuielilor suplimentare de examinare, fiind asigurată participarea prin videoconferință, inclusiv și din motive de asigurarea securității inculpatului.

Probele acuzării în vederea susținerii învinuirii.

14. În vederea prezentării învinuirii, acuzarea a prezentat ansamblul de probe administrate şi cercetate în şedinţa de judecată şi anume:

- raportul de sesizare din 05.02.2025 întocmit de procuror (f.d. 5);
- procesul-verbal de audiere a martorului din 01.02.2024, în care este consemnat refuzul explicit și semnătura de preîntâmpinare a inculpatului (f.d. 6-11).

15. În cadrul examinării cauzei penale în fond, instanța a întrebat inculpatul ce probe dorește să prezinte, comunicându-i că poate solicita aportul instanței de a expedia citații sau efectua interpelări dat fiind faptul că se află în detenție.

16. În ședința de judecată, inculpatul a comunicat că nu dorește să prezinte alte probe decât cele care au fost cercetate, astfel instanța a finalizat examinarea în fond

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică a faptei constatate.

17. Potrivit art.14 Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de răspundere penală.

18. Potrivit art.8 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nui va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, întrun proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printro hotărâr judecătorească definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

19. În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

20. Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

21. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

22. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Pascari Alexei ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanţa

de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

23. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

24. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

25. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

26. În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

27. La alin. (1) și (2) al art. 100 din același cod, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

28. Astfel, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul Pascari Alexei ***** nu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din mijloacele de probă acumulate la faza urmăririi penale prezentate în cadrul cercetării judecătorești şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată.

29. Prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

30. În acest context, instanţa susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

31. Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în

conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, cu obiecţii faţă de probele administrate în şedinţă de judecată.

32. În continuare, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu precizarea că verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, condiții respectate în această speță.

33. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

34. Într-o altă orientare, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

35. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire (f.d. 49) şi a rechizitoriului, acțiunile lui Pascari Alexei *****, comise la 01.02.2024, au fost încadrate juridic în baza art. 313 Cod penal pe indici calificativi: refuzul martorului de a face declarații în cadrul procesului penal.

36. Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

37. Potrivit art.52 alin.(1), (2) Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

38. Alin. (1), (2) art. 113 al aceluiași cod, stipulează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

39. Instanţa relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

40. În speţă, instanţa constată că subsecvent, instanța evidențiază că vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparţine părţii acuzării. Legea procesual-penală stabileşte că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

41. Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 313 Cod penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente consecutive, și anume obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii ce îl constituie relațiile sociale referitoare la activitatea de aflare a adevărului în procesul înfăptuirii justiției, relații a căror existență este pusă în pericol prin refuzul sau eschivarea martorului sau a părții vătămate de a face declarații.

42. Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în inacțiunea de refuz sau eschivarea a martorului sa a părții vătămate de a face declarații, la caz, Pascari Alexei ***** având calitatea de martor a menționat expres să refuză de a face declarații pe cauza penală în care era audiat.

43. Totodată, instanţa conchide că infracţiunea menţionată supra, este o infracţiune formală şi se consideră consumată în momentul refuzului sau eschivării de a face declaraţii. Ultimul, fiind audiat în calitate de martor, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pe care o poartă în conformitate cu prevederile art. 313 Cod penal şi anume, pentru refuzul de a face declaraţii în calitate de martor, acesta a declarat verbal și în scris că refuză să depună declarații, la 01.02.2024, prin ce a creat impedimente în activitatea organului de urmărire penală.

44. Pentru ca refuzul sau eschivarea de a face declaraţii să constituie elementul material al infracţiunii analizate, aceste acţiuni sau inacţiuni trebuie să îndeplinească următoarele condiţii: refuzul sau eschivarea de a face declaraţii trebuie să fie nelegitime. De exemplu, legislația prevede expres unele categorii de personae care nu pot fi obligate să facă declarații. Persoanele care în condiţiile legii nu pot fi citate şi ascultate ca martori nu pot fi nici subiecți ai infracţiunii de refuz sau eschivare de a face declaraţii. De asemenea nici o persoană nu poate fi obligată de a depune declaraţii contrar intereselor sale sau ale rudelor apropiate. Rudele apropiate, precum şi soţul, soţia, logodnicul bănuitului, învinuitului, inculpatului, nu sunt obligate să facă declaraţii împotriva acestuia.

45. Prin urmare, refuzul sau eschivarea persoanelor menţionate de a face declaraţii în astfel de cazuri este legal şi nu constituie semn al componenţei de infracţiune prevăzute de art.313 Cod penal.

46. Potrivit art.105 persoana care efectuează acţiunea procesuală este obligată să prevină martorul sau partea vătămată asupra răspunderii penale pentru refuzul de a depune mărturii şi să menţioneze acest lucru în procesul-verbal al audierii

47. Latura subiectivă a acestei infracţiuni se manifestă prin vinovăţie sub formă de intenţie directă parvenită din partea inculpatului Pascari Alexei *****.

48. Subiect al infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, la caz, inculpatul la momentul comiterii infracţiunii avea vârsta de 19 ani.

49. Totodată instanţa menţionează că este obligatoriu ca subiectul în cazul dat să aibă calitatea procesuală de martor în procesul penal.

50. Conform art. 90 alin. (1) Cod procedură penală – martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanţă, precum şi persoana care face declaraţii, în modul prevăzut de prezentul cod, în calitate de martor. Ca martori pot fi citate persoane care posedă informaţii cu privire la vreo circumstanţă care urmează să fie constatată în cauză.

51. Instanţa atestă că temei pentru audierea în calitate de martor a lui Pascari Alexei *****, a servit faptul că acesta având calitatea procesuală de martor în cauza penală nr.2024200026, pornită la 15.01.2024, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) din Codul penal a refuzat astfel pe perioada audierii sale de a da declarații.

52. În ședința de judecată, Pascari Alexei ***** expres a comunicat instanței că a refuzat să dea declarații atunci când a fost citat în calitate de martor la IP Hîncești.

53. Totodată, instanța apreciază critic argumentul inculpatului privind faptul că acesta a refuzat să dea declarații pe motiv că nu a i-a fost acordat avocat, pe motiv că calitatea sa

procesuală pe care o avea – martor, acesta putea fi asistat de un apărător ales, însă prezența unui avocat nu era în obligația organului de urmărire penală.

54. În urma celor expuse şi reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată vinovăţia inculpatului Pascari Alexei ***** de comiterea infracţiunii prevăzute de art.313 din Codul penal – refuzul martorului de a face declaraţii în cadrul urmăririi penale.

55. Instanța conchide, că cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii și cercetate în ședința de judecată, dovedesc vinovăția inculpatului de săvârşirea infracțiunii după indicii calificativi, refuzul martorului de a face declarații în cadrul procesului penal, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblul coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii, prin urmare în acest sens va aprecia solicitarea apărătorului privind achitarea inculpatului ca fiind neîntemeiată.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

56. Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

57. Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 şi 75 Cod penal instanţa, lecturând materialele dosarului, a stabilit că inculpatul, Pascari Alexei *****, nu este la prima sa abatere penală.

58. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința lui Pascari Alexei *****, instanţa nu a stabilit.

59. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal în privința lui Pascari Alexei ***** – nu au fost stabilite.

60. Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

61. Față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

62. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

63. La caz, componenţa de infracţiunea prevăzută de art. 313 Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de până la 850 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de până la 3 ani.

64. În raport cu temeiurile de fapt și de drept invocate, precum și în concordanță cu circumstanțele de fapt, reieșind din scopul pedepsei penale, comportamentul inculpatului, de acțiunile acestuia de după comiterea infracțiunii, instanța consideră necesar de a aplica față de acesta pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale.

65. În așa mod, în împrejurările și circumstanțele constatate, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța consideră că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului e posibilă aplicând acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale.

66. Aceste circumstanţe şi împrejurări conving instanţa de judecată că, corectarea şi reeducarea inculpatului, Pascari Alexei *****, este posibilă, raţională şi echitabilă în condițiile stabilite.

67. La 02 noiembrie 2026, în sediul instanţei spre informare a parvenit scrisoarea nr. 5/2067 din 02.11.2026 de la Penitenciarul nr. 16 Pruncul, potrivit căreia s-a indicat că Pascari Alexei ***** la moment execută pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Centru nr. 1-220/26, cumulată cu sentința Judecătoriei Hîncești sediul Central din 03.03.2026, fiind stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani.

68. Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani şi în privinţa minorilor – termenul de 15 ani.

69. Potrivit art. 87 la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracţiuni sau al unui cumul de sentinţe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător

70. Reieșind din pedepsele aplicate prin prezenta sentințele Judecătoriei Hîncești, sediul Central, nefiind găsite temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de alta, precum și de faptul că nu este prevăzută cumularea în temeiul art. 87 Cod penal, instanța va dispune executarea de sine stătătoare a pedepselor aplicate.

Măsura preventivă.

71. Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

72. Reieșind din faptul că instanța a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă față de inculpat, consideră că nu este necesară aplicarea unei măsuri preventive.

Corpuri delicte.

73. În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

74. Corpuri delicte-nu sunt

Cheltuieli judiciare.

75. În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

76. În ședința de judecată nu au fost invocate cheltuieli judiciare.

77. În conformitate cu prevederile art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța,

h o t ă r ă ș t e:

Pascari Alexei ***** se recunoaște vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 313 Cod penal al Republicii Moldova şi se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale.

În conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, Pascari Alexei *****, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită și se va considera că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se comunică lui ***Pascari Alexei ******* că în cazul eschivării cu rea-voință de la executarea pedepsei sub forma de amendă, aceasta se va înlocui cu pedeapsa închisorii, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Potrivit art. 87 Cod penal, se dispune executarea de sine stătătoare a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central, nr. 1-220/26 din 04.09.2026 și pedeapsa stabilită prin prezenta sentință.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 06 noiembrie 2026.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță